

ת"פ 9862/02/23 - אברהם דנק, ציפורה דנק נגד עירן לוי

בית משפט השלום בבת ים

תפ"מ 9862-02-23 דנק ואח' נ' לוי
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט יגאל נמרודי
תובעים/ משיבים	1. אברהם דנק 2. ציפורה דנק
נגד	
נתבע/ מבקש	עירן לוי

החלטה

לפניי בקשה לביטול פסק-דין שהגיש הנתבע (להלן - **הבקשה**).

ביום 15.3.2023 ניתן כנגד המבקש - הנתבע - פסק דין בהיעדר הגנה. פסק הדין ניתן על יסוד תצהיר מוסר מטעם המשיבים - התובעים - בדבר הדבקת כתב התביעה על דלת ביתו של המבקש בביקור השלישי במקום.

לטענת המבקש, הוא קיבל לידי הזמנה לדיון והתייצב במועד הדיון שנקבע. במועד הדיון הובהר לו כי משלא הגיש כתב הגנה במועד, ניתן כנגדו פסק דין. המבקש טען כי כתב התביעה הוגש נגדו "מכיוון שלא שילמתי שכר דירה בערך 7 חודשים כל זאת לאחר שאני מתגורר בדירה הזאת יותר מ - 3 שנים". המבקש מציין בבבקשתו כי "הסכום שדורשת בעלת הדירה הוא לא נכון [...]". לטענתו, הוא שילם תשלומים שונים עבור מיסים ושכר דירה. הוא עתר לקבל את יומו בבית המשפט וכי תינתן לו זכות להיות מוצג על ידי עו"ד "ולפנות את הדירה במועד שיגיד כבוד השופט".

לאחר שעיינתי בבקשה ובתשובה לה, מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

הדין: הזכות לביטול פסק דין שניתן במעמד צד אחד בערכאה ראשונה נתפסת כחלק מזכות הגישה לערכאות (ע"א 733/95 ארפל אלומיניום בע"מ נ' קליל תעשיות בע"מ, פ"ד נא(3) 577, 631-632 (1997)). על בית המשפט לאזן בין מימוש זכות הגישה לערכאות ובין האינטרס הציבורי מערכתי של ניהול תכליתי ויעיל של מערכת המשפט. בהתאם לדיון, בית המשפט יבחן שני שיקולים: שיקול ראשון נוגע לסיבה למחדל; השיקול השני נוגע לסיכויי ההליך (רע"א 1958/00 נדב נ' סלון מרכזי למכונות כביסה וטלוויזיה בבית אל על, פ"ד נה(5) 43 (2001)). בין השיקולים מתקיימת "מקבילית כוחות": ככל שהתשובה לאחד השיקולים משכנעת יותר ובעלת משקל, כך קטן המשקל הדרוש לשיקול השני (ע"א 3645/92 קלנר נ' לופוביץ, פ"ד מז(4) 133, 139 (1993)). משקל עיקרי מוקנה לסיכויי ההליך.

יישום הדין על נסיבות העניין:

כתב התביעה נמסר למבקש כדין. המבקש לא כפר במסירה שבוצעה לו. כפי שציינתי בהחלטה מיום 20.3.2023, המבקש אכן התייצב בבית המשפט בבוקר הדין. הוא ציין כי לא הגיש כתב הגנה משום שלא היה לו כסף לתשלום לעורך-דין. המבקש הופנה אל הלשכה לסיוע משפטי. ביהמ"ש אף הנחה אותו להתייחס בבקשה ליסודות הבקשה הרלוונטיים. ביטול פסק הדין לצורך פניה לקבלת ייצוג משפטי אינו מידתי. טיעוני המבקש אינם עולים כדי הסבר מניח את הדעת למחדל מלהתגונן במועד.

הבקשה אינה מגלה הגנה מפני תביעת הפינוי. המבקש מודה בקיומו של חוב בגין דמי השכירות (אלא שהוא טוען כי הסכום לו טוענים המשיבים אינו נכון). טענתו לפיה הוא שילם תשלומים שונים בגין מיסים ושכר דירה אינה מפורטת כדבעי, ולא הוצגו אסמכתאות תומכות. יתרה מכך - וכפי שעולה מכתב התביעה ומהסכם השכירות שצורף לה - תקופת השכירות באה אל קיצה, לכל המאוחר, ביום 31.12.2021 (סעיף 5 לכתב התביעה). למעשה, המבקש אינו טוען כי הוא זכאי להוסיף ולהחזיק במושכר, אלא שהוא מבקש "לפנות את הדירה במועד שיגיד כבוד השופט". בתצהיר המצורף לבקשה הוא מבקש להביא בחשבון את הצורך שלו להיערך למציאת דירה חלופית. המבקש לא העלה טעם מספק המצדיק את המשך החזקתו במושכר בחלוף תקופת השכירות.

לא נעלמו מעיניי טענות המבקש בדבר קשיים כלכליים עימם הוא מתמודד. אל מול מצוקת המבקש עומדת גם מצוקת המשיבים, אשר עולה אף היא מטיעוניהם. לו היה המבקש מגיש כתב הגנה במועד ומתייצב לדיון (הדיון בוטל, לאחר שלא הוגש כתב הגנה וניתן פסק דין) היה בית המשפט פועל, במידת האפשר, לגבש הסכמות בין הצדדים. בהיעדרו של דיון, מהלך כאמור אינו מתאפשר.

סיכום של דבר: על יסוד האמור לעיל איני נעתר לבקשה. הבקשה לביטול פסק-דין נדחית.

בתוך 30 ימים ממועד מתן החלטה זו, המבקש ישלם למשיבים הוצאות משפט ושכר טרחת עורך-דין בגין הבקשה על סך של 750 ש"ח.

ניתנה היום, י"ג ניסן תשפ"ג, 04 אפריל 2023, בהעדר הצדדים.